

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्माणं आचार्यं पूजांतस्यैव चकार तेनानुज्ञातस्त
नवबोधचतं राजामौ नवतधरं मुनिं ॥ सतं क्रोधसमाविष्टो धर्षयामास ते पिता ॥ २९ ॥ मृतं सर्पं धनुष्कोट्या समुत्क्षिप्य धरातलात् ॥ तस्य शुद्धात्मनः प्रादात्स्कं
धे भरतसत्तम ॥ ३० ॥ न चोवाच समेधावीतमथोसाध्वसाधुवा ॥ तस्यौ तथैव चाक्रुद्धः सर्पस्कंधेन धारयन् ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आ
स्तीकपर्वणि पारिक्षितीये एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ मंत्रिण ऊचुः ततः सराजाराजेंद्रस्कंधे तस्य भुजंगमं ॥ मुनेः क्षुत्क्ष्मा
म आसज्य स्वपुरं प्रययौ पुनः ॥ १ ॥ ऋषेस्तस्य तु पुत्रोऽभूद्रविजातो महायशाः ॥ शृंगीनाम महातेजास्तिग्मवीर्योतिकोपनः ॥ २ ॥ ब्रह्माणं समुपागम्य मुनिः
पूजां चकार ह ॥ सोऽनुज्ञातस्ततस्तत्र शृंगी शुश्राव तंतदा ॥ ३ ॥ सख्युः सकाशात्पितरं पित्रा ते धर्षितं पुरा ॥ मृतं सर्पं समासक्तं स्थाणुभूतस्य तस्य तं ॥ ४ ॥ वहंतं राज
शार्दूलस्कंधेनानपकारिणं ॥ तपस्विनमतीवाथ तं मुनिप्रवरं नृप ॥ ५ ॥ जितेंद्रियं विशुद्धं च स्थितं कर्मण्यथाद्भुतं ॥ तपसाद्योतितात्मानं स्वेष्वंगेषु यतंतदा ॥
॥ ६ ॥ शुभाचारं शुभकथं सुस्थितं तमलोलुपं ॥ अक्षुद्रमनसूयं च दृढं मौनव्रते स्थितं ॥ शरण्यं सर्वभूतानां पित्रा विनिरुतंतव ॥ ७ ॥ शशापाथ महातेजाः पित
रंतेरुषान्वितः ॥ ऋषेः पुत्रो महातेजा बालोऽपि स्थविरद्युतिः ॥ ८ ॥ सक्षिप्रमुदकं स्पृष्ट्वा रोषादिदमुवाच ह ॥ पितरं तेऽभिसंधाय ते जसा प्रज्वलन्निव ॥ ९ ॥ अ
नागसिगुरौ यो मे मृतं सर्पं मवास्तृजत् ॥ तं नागस्तक्षकः क्रुद्धस्तेजसा प्रदहिष्यति ॥ १० ॥ आशीं विषस्तिग्मतेजाम द्वाक्यबलचोदितः ॥ सप्तरात्रादितः पापं प
श्य मे तपसो बलं ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ तत्र पिता यत्राऽस्य सोऽभवत् ॥ दृष्ट्वा च पितरं तस्मै तं शापं प्रत्यवेदयत् ॥ १२ ॥ स चापि मुनिशार्दूलः प्रेरयामास ते पि
तुः ॥ शिष्यंगौरमुखं नाम शीलवंतं गुणान्वितं ॥ १३ ॥ आचख्यौ स च विश्रांतो राज्ञः सर्वमशेषतः ॥ शप्तोऽसि मम पुत्रेण यत्तो भवमहीपते ॥ १४ ॥ तक्षकस्त्वां
महाराज तेजसाऽसौ दहिष्यति ॥ श्रुत्वा च तद्वचो घोरं पिता ते जनमेजय ॥ १५ ॥ यत्तोऽभवत्परित्रस्तस्तक्षकात्पन्नगोत्तमात् ॥ ततस्तस्मिंस्तु दिवसे सप्तमे समु
पस्थिते ॥ १६ ॥ राज्ञः समीपं ब्रह्मर्षिः काश्यपो गंतुमैच्छत ॥ तं ददर्शाथ नागेंद्रस्तक्षकः काश्यपं तदा ॥ १७ ॥

त्र आचार्यगृहे तं सर्पधरं स्वपितरं सख्युः सहाध्यायिनः सकाशाच्छ्रुत्वेति संबंधः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अंगेषु बागादिषु यतं नियतं शमदमवंतमित्यर्थः ॥ ६ ॥ अक्षुद्रं गंभीरं अनसूयं परगुणेषु दोषाविष्करणशून्यं
तव पित्रा विनिरुतं अपकृतं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रदहिष्यति प्रधक्ष्यति ॥ १० ॥ पश्य हे मत्पितुर्दोहिन् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दहिष्यति धक्ष्यति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥